

[Stauning.]

han skrev disse Ord, Forstaaelse af Arbejdernes Forhold, og han fremhævede, som man vil have hørt, særlig Arbejdsløshedens Risiko som den, der hviler paa Arbejderklassen, og som et vægtigt Moment mod den tvungne Forsikring, fordi den udelukker, at de arbejdsløse kan betale det, den koster.

I denne som i flere andre Sager vil man altsaa kunne finde os Socialdemokrater dér, hvor Venstre stod for 30—40 Aar siden. Dér, hvor den nuværende Finansminister stod i Halvfemserne, da han sendte denne Pjece ud, dér staar vi, hævde, at Arbejderne i Forvejen er saaledes belastede, at de ikke har Mulighed for under alle Livets vanskelige Tilskikkelser at betale det, det koster at sikre deres Alderdom. Jeg kan jo beklage, at denne udmærkede Forfatter fra 1890 37 Aar senere, da han var med til at gennemføre en brutal Nedsættelse, synes at have glemt Hensynet til Arbejdernes vanskelige Stilling, men det gør i hvert Fald ikke Ordene fra 1890 ringere.

Nu kan jeg tænke mig, at den ærede Ordfører for Forslagsstillerne vil sige: Ja vel, 1890, men der er jo sket nogen Højnelse for Arbejderne siden den Gang. Det er der ganske vist; men tror man virkelig, at Arbejderne og da navnlig de daarligt stillede Arbejdere egentlig har noget tilovers nu? Se „Statistisk Aarbog“, der indeholder en kortfattet Oversigt over Arbejdslønningerne. Den oplyser, at Titusinder af danske Borgere, af Arbejdsmænd, har omkring 48 Kr. ugentlig. Lønnen for en Karl paa Landet i Alderen fra 17 til 21 Aar er 357 Kr. om Sommeren og 204 Kr. om Vinteren, altsaa 561 Kr. En Fodermester har for Vinteren og Sommeren tilsammen 915 Kr., og Daglejere har 3—4 Kr., alt sammen efter den samme officielle Statistik. Uofficielt ved vi, at baade Fodermestre og Karle og Daglejere mange Steder har meget mindre, end disse officielle Tal viser. Mon der af dette virkelig er tilstrækkeligt tilovers til at betale en saadan Beskatning som den, man her ønsker fra konservativ Side?

Eller tag dem, som man anser for bedrestillede, tag Industriarbejderne. En Syerske i Provinsen har efter Statistikken, vel at mærke naar hun har Arbejde hele Aaret, 33 Kr. om Ugen. En Arbejderske paa en Chokoladefabrik har 30 Kr. om Ugen. Hvorledes er det muligt for disse Kvinder, af hvilke mange er Forsørgere, at leve for disse Penge, og hvorledes skulde det i disse Tider være muligt for dem ogsaa

at afse noget til Henlæggelse til denne Forsikring?

Jeg tror derfor, at jeg tør slutte med at anmode den højtærede Minister om ikke at følge sit Partis Ordfører, naar denne hen mod Slutningen af sin Tale opfordrede Ministeren til i næste Rigsdagssamling at forelægge et Lovforslag, der var bedre teknisk udarbejdet end det, der nu er stillet af Forslagsstillerne. Lad os endelig blive fri for flere Forslag om noget, der alligevel er umuligt at gennemføre. Til de Drøftelser, der skal foregaa, har vi saamænd tilstrækkeligt i de Konservatives Forslag, som jeg altsaa fraraader paa det alvorligste, fordi den Kynisme, der ligger til Grund for Forslaget, er uforenelig med moderne Opfattelse af, hvad man skylder Arbejderklassen, der yder en Indsats i Samfundslivet, der i det mindste fuldt ud staar paa Højde med Kapitalens Indsats.

Holdgaard: Med de Lovforslags Fremsettelse om tvungen Folkeforsikring, som af det konservative Folkeparti er lagt paa Tingets Bord, er der rejst et Spørgsmaal, hvorom der gennem Tiderne i Befolkningen har staaet meget stærk Strid, en Strid, som vi for vort Vedkommende egentlig troede havde været udkæmpet, hvilket man altsaa ikke mener fra konservativ Side, saaledes at vi maa genoptage Spørgsmaalet til Drøftelse nu igen. Det er et Spørgsmaal, der gennem Tiderne har været omfattet med den allerstørste Interesse, ogsaa herhjemme, Spørgsmaalet, om Samfundets Invalider helt eller delvis fra deres unge Aar gennem Forsikring selv skal betale for deres Alderdomsforsørgelse, eller om Samfundet vederlagsfrit som en Ret burde yde særlig Aldersinvaliderne en vederlagsfri forsvarlig Forsørgelse. Det sidste Standpunkt, som vi jo er havnet i herhjemme som det rigtige, er fremsat og hævdet ud fra den Betragtning, at naar en Samfundsborger har gjort et hæderligt Arbejde som Indsats i Samfundet, er han, naar han har naaet en vis Alder, berettiget til en Hædersgave af Samfundet uden derved i mindste Maade at skulle betragtes som en daarligere Samfundsborger end andre.

Vi har selv sagt ikke noget imod, at man rejser Spørgsmaalet paa ny, selv om jeg er ganske enig med den ærede foregaaende Taler i, at dette Spørgsmaal er saamænd grundigt prøvet her i Landet gennem de mange Kommissioner, der har været nedsat, og gennem de Forslag, der har været stillet angaaende dette Spørgsmaal.

Nu sagde den ærede Ordfører for Partiet Venstre, at der var stigende Tilslutning i Be-